

Lov kaprů na boilie

pro začátečníky i pokročilé

Ranní mlha pomalu ustupuje slunečním paprskům. Nastražené kuličky boilie leží netečně na dně už tři hodiny, když se to najednou stane. Hlasič krátce zapípá a pak začne ječet z plna hrdla.

text: Zdeněk Hofman foto: autor, Lenka Hofmanová a kamarádi

Cívka navijáku se divoce roztočí. Zaseknutá ryba vyrazí takovou silou, že málem stáhne prut ze stojanu. Korková rukojeť našťastí dobře drží v zadní rohatince. To už jsem pánem situace a zvedám prut. Zasekávat nemusím, ryba se chytla sama díky 170g olovu, připevněnému napevno k montáži.

Čeká mě dlouhý a napínavý souboj

Ryba prchá proti proudu, což naznačuje, že jde o větší kousek. Menší kapři se po zaseknutí otáčejí a plují po proudu. Nechávám pracovat prut, který rybu částečně brzdí. Pokud podnikne prudký výpad, protočí se brzda navijáku. Mám radost, že několik dní krmení a čekání přináší konečně šupinaté ovoce. Teď už jen zbývá dovést rybu bezpečně do síťovaného přístavu. Během zdolávání mi hlavou proběhne

několik prohraných bitev. Myslel jsem, že jsou už dávno zapomenuté, v dramatickém okamžiku však nečekaně vyplouvají napovrch. Říká se, že v posledních okamžicích pozemské pouti se člověku přehraje celý život. Ten můj film bude z velké části o rybách. Těžko říct, jestli bude více zážitků vyhraných nebo prohraných. Člověk se snaží zapamatovat si jen ty s dobrým koncem a najednou mám před očima jeden opravdu smutný souboj. Po mnoha dnech bídy a utrpení přišel konečně záběr. Hlasič se ozval nečekaně – v pravé poledne. Okamžitě jsem věděl, že mám na prutu macka. Nejdřív prchal korytem řeky, potom kroužil ve velkých obloucích z jed-

né strany na druhou. Hlavou tloukl neustále o dno ve snaze vyklepat háček. Dalo mi opravdu hodně práce odlepit šupinatého lišáka ode dna a vytáhnout na hladinu.

Manželka už čháš a připraveným podběrákem na vhodný okamžik. Voda vystříkla a kapr se konečně ukázal. Je to vysoký zlatohnědý lysec, možná devadesátník! Souboj se konečně blíží ke zdárnému konci, když si všimnu výletního parníku, který se k nám rychle blíží. Paluba je plná lidí a někteří si už všimli mého prutu ohnutého jako indiánský luk. Okamžitě upozorňují ostatní pasažéry na nevšední podívanou, mávají a povolávají povzbuzující hesla. Mají vskutku štěstí, protože kapr